

Isus a zis: „Eu sunt lumina lumii.“

Revista oficială a Comunității Bisericești Baptiste Române Oradea

Redacția:
Oradea, Str. S. Bărnufiu
No. 27.

Redactor responsabil:
BALC PETRU

Abonamentul
pe an Lei 25—

Congresul dela Timișoara

În numărul 2 a. c. al revistei noastre „Lumina“ am dat primul articol pentru lămurirea fraților. Le-am promis, că vom continua. Executarea acestei promisiune însă a fost amânată mereu în speranța, că conducătorii de atunci ai Uniunii își vor recunoaște păcatele și vor da dovadă de îndreptare. Această speranță nu s-au îndeplinit. Articolul nostru totuși a avut un efect și anume, că Socaciu și Ungureanu au recunoscut, că conferința din 10—11 Martie a. c. din Curtici și Arad, pentru ne respectarea dispozițiilor din statut este *nulă* și astfel s'au hotărât să convoace o nouă conferință.

Omul cu intențiuni bune alege calea cea dreaptă. Nu așa Socaciu și Ungureanu. Ei știau prea bine, că la această conferință li se va cere socoteală de fondurile administrate.

Ei deci având teamă de o atare socoteală, au căutat o modalitate: că — încât se poate — la conferință să nu poată lua parte decât prietenii lor și frații din Bănat, cari încă nu cunosc în deajuns mentalitatea și faptele lui Socaciu și Ungureanu. Ca să-și poată atinge acest scop, s'au hotărât să convoace conferința la Timișoara. Pentru ce tocmai la Timișoara? Iată pentru ce!

Socoteala lor era că frații din Bihor, județul Arad și cei de pe Valea Crișului nu vor putea veni la Timișoara, drumul fiind prea lung și costisitor, deci vor scăpa de poporul cu care ei nu doreau să se întâlnească.

Când noi am aflat de planurile lui Socaciu, prin fr. Dr. Șimonca i-am comunicat că locul conferinței la Timișoara nu este bine ales. În Ti-

mișoara anume nici unul dintre localitățile adunărilor de acolo nu este destul de încăpător pentru 500—600 delegați câți pot veni la adunarea generală a Uniunii. Timișoara nu este corespunzătoare și pentru motivul, că nu avem acolo atâția frați români ca să poată adăposti pe delegați. În fine am invocat distanța mare pentru frații din Bihor și Valea Crișului cari, în această criză de bani, nu vor avea cheltuelile necesare pentru a face acest drum și a să întrețină 2 zile în Timișoara. Am rugat deci pe Socaciu să aleagă un alt loc mai potrivit și mai aproape pentru majoritatea fraților. Ca atare am propus comuna Buteni sau comuna Talpoș unde este local încăpător pentru 500—600 delegați și unde frații sunt agricultori, deci vor putea da adăpost delegaților, cari — în mare majoritate — vor veni cu trăsurile. Socaciu însă nu a înțeles să-și facă nici cea mai elementară datorie a unui om cu educație și nici nu a răspuns măcar la această scrisoare, ci a fixat locul conferinței la Timișoara. Cum însă planurile păcătosului nici când nu reușesc astfel și în cazul nostru Dumnezeu a vrut și a hotărât altcum. Frații, dornici de pace și vrând a cunoaște adevărul, s'au hotărât să sacrifice timp, osteneală și cheltueli și s-au prezentat la conferința din Timișoara într-un număr la care Socaciu și Ungureanu nu se așteptase. Au stat pe drumuri toată noaptea, scuturați în camioane și sdrobiți de un drum

de 150—200 km. imediat ce au sosit dimineața la Timișoara, s-au grăbit să intre în localul destinat pentru adunarea generală vrând să vadă de aproape și să auză socoteala lui Socaciu și Ungureanu despre fondurile administrate și despre atâtea acuze grave aduse mai cu seamă lui Ion Ungureanu.

Când Socaciu și Ungureanu au văzut sala tixită de frați, pe cari nu-i aștepta și nu-i dorea să-i vadă, s-au speriat și au început să se folosească de diferite trucuri ca să scape de acești frați nedoriți. În primul rând au recure la trucuri (apucatura) din Arad — când la 11 Martie a. c. au scos din sală pe delegați sub pretextul că vor fi legitimați la ușă unde însă au postat 2 voinici cari nu au lăsat să intre în sală decât pe prietenii lui Ungureanu. De astădată acest truc nu a reușit. Poporul a pretins, că legitimarea delegaților să se facă *în sală, sub controlul întregului popor* . . .

Când Socaciu a văzut că planul lui e descoperit, a invocat un alt motiv și anume: că delegații din Bihor nu pot lua parte la ședință pentrucă Comunitatea Bihor a ieșit din Uniune. Când însă delegații au ascultat pe fr. Dr. Simonca, care i-a convins, că atare ieșire din Uniune nu s-a făcut în mod valabil, întrucât ieșire din Uniune se cere hotărârea *adunării generală* a Comunității și nu este suficientă o atare hotărâre a *Comitetului*, delegații prezenți și-au însușit acest punct de vedere legal

Apel

către frații datori la Fondul de Edil

Conferința din Timișoara a hotărât, că Comitetul nou-ales de sub prezidenția fr. C. Adorian să facă preluarea fondurilor dela Socaciu și Ungureanu. Preluarea se va face cât mai urgent. Până la această preluare rugăm pe toți frații și bisericile baptiste cari au ridicat vre-un imprumut din Fondul de Edil, să nu facă plata ratelor scadente la mâinile lui Socaciu sau Ungureanu, ci să fie în așteptare până la noua dispozițiune a Comitetului nou de sub prezidenția lui fr. C. Adorian.

Noul comitet anume ține seamă de criza financiară și economică de care suferă frații și bisericile noastre și înțelege să dea amânare tuturor bisericilor cari în acest scop se vor adresa fratelui C. Adorian, București II. B. dul Basarab 56.

De altcum orice plată ce s'ar face în viitor la mâinile lui Socaciu, Ungureanu sau fostul cassier Mihu Teodor din Curtici, nu se va recunoaște ca fiind valabilă și bisericile se expun la pericolul de a face din nou plata către comitetul ales în conferința din Timișoara.

Răspuns

la minciunile lui Ungureanu

În numărul din 1 Oct. 1932, a revistei „Glasul Adevărului” Ungureanu afirmă despre fr. I. Cocuți, că acesta ar fi predat episcopiei ortodoxă din Arad, spre publicare în revista „Biserica și Școala”, procesul-verbal dresat în ședința din 27 Ianuarie a. c. a Comunității Arad.

Un atare neadevăr, spus cu bună știință, constituie nu o greșeală ci o simplă minciună. Ungureanu trebuie să știe, că procesul-verbal al ședinței din 27 Ianuarie a. c. a fost prezentat Prefecturii Arad spre a face dovada, că în această ședință fr. I. Cocuți a fost ales președinte al Comunității Arad.

Procesul-verbal a fost prezentat Prefecturii cu rugăminte, că fr. I. Cocuți să fie confirmat în această funcțiune de președinte al Comunității.

Ori este bine știut, că această cerere a lui fr. I. Cocuț către Prefectura Arad nu constituie un act secret, deci poate fi văzut de oricine. Revista „Biserica și Școala” își are reporterii săi, cari în executarea misiunii lor, au trecut pe la Prefectură și au aflat de acest proces-verbal pe care apoi l-au copiat și reprodus în numita revistă.

La fel este un neadevăr, că fr. I. Cocuț ar fi fost oricând pe la Episcopie ort. Arad. Aceasta este o invențiune a lui Ungureanu, care în felul acesta înțelege să ponegrească pe fr. Cocuți. Cum însă în articolul

Așteptăm hotărârea Ministerului și dacă nici Ministerul nu ne va putea scăpa de vechia conducere, suntem siguri că Parchetul își va face datoria și ne va scăpa de ei.

(Continuarea va urma.)

Spre lămurirea fraților

Suntem întrebați: cari dintre ședințele din Timișoara este valabilă? Răspundem cu cuvintele statului aprobat de consiliul de miniștri care astfel este obligatoriu.

Convocarea este dreptul președintelui Uniunii (art. 5). însă *adunarea generală va fi prezidiată de cei ales de către delegații prezenți.* (Art. 8.)

Adunarea generală trebuie ținută în locul arătat în convocare.

Din momentul ce Soaciu și Ungureanu, cu prietenii lor, au părăsit localul arătat în convocare și au fugit dela răspundere, și-au pierdut caracterul oficios, astfel că ședința lor poate fi considerată numai ca o *intrunire a prietenilor lui Socaciu și Ungureanu, iar delegații rămași în localul arătat în convocare pot constitui adunarea generală legală, care sub prezidenția lui fr. C. Adorian, ales cu unanimitate de delegații prezenți, poate și a putut aduce hotărâri valabile.*

Chiar în ipoteza că Socaciu și Ungureanu ar fi avut 180 delegați — deși delegatul Ministerului a constat în mod oficios, că nu erau nici măcar 80 — acestia față de 315 delegați legitimați și recunoscuți ca

atari chiar și de delegatul Ministerului, erau în minoritate față de noi, astfel voturile alor 315 erau obligatorii pentru delegații aderenți ai lui Socaciu. Acesta este motivul adevărat pentru care Socaciu și Ungureanu au fugit dela locul convovării.

Faptul că delegații câte biserici au reprezentat, nu are nici o importanță, dat fiind că *fiecare delegat prezent la adunarea gen. are un singur vot și astfel 315 voturi față de 80 sau chiar 180 constituiesc o absolută majoritate.*

Socaciu și Ungureanu, în teama lor de prezența poporului, a mers până acolo că a pus 6 voinici la poarta dinspre stradă ca și cum va să mergem după ei și să i punem iarăș în minoritate.

Comitetul din 32 membri la fel este constituit contrar statului și ca atare hotărârile Comitetului sunt nule și fără nici o valoare.

Că ce au hotărît prietenii lui Socaciu și Ungureanu la intrarea lor din Timișoara, nu are nici o importanță pentru că *hotărârile date în afară de locul indicat în convocare și sub prezidenția altuia decât persoana aleasă de majoritatea delegaților prezenți, sunt nule și fără valoare, cel mult iarăș au dat dovadă, că sunt conduși de patimă și nu de Duhul Sfânt.*

„Cântările Sionului“

cu 595 cântări

lei 60 — La cumpărări în mare (chiar la 10 bucați) se acordă un rabat de 10%. Se pot comanda:

P. Balc Oradea, Simion Bărnuțiu No. 27.

declarând, că toți delegații, cari își vor justifica mandatul primit dela vre o biserică baptistă, vor putea lua parte la această ședință. Aceasta cu atât mai mult, că chiar în convocare s'a spus clar că: „*Toate bisericile baptiste din țară sunt rugate să-și trimită delegații lor la această conferință*“. Socaciu văzând că nu scapă de acești delegați, cari au venit anume hotărâți să-i ceară socoteală, a aflat de bine să se retragă și să fugă dela această socoteală. Astfel s-a întâmplat că Socaciu și Ungureanu, cu prieteni lor de cointeresare, au părăsit sala ședinței și s'au retras. Au plecat cu ei vre-o 50—60 delegați, rămnând la noi 315 delegați, cari și-au justificat mandatul cu acte în regulă. Nu este deci adevărat, că Socaciu și Ungureanu er fi plecat cu 180 delegați. Chiar deledatul Ministerului a constatat, în raportul său oficios, că în localul bisericeii române Timișoara — unde s-au mutat Socaciu cu prietenii săi — a numărât abia 80 persoane, dintre cari însă delegați nu erau decât 50—60 persoane, ceilalți fiind frați din biserică Timișoara. Când o delegație a noastră — în frunte cu fr. Adam Sezonov din Brăila — s-a prezintat la biserică română Timișoara pentru a invita pe Socaciu să se înapoieze la noi spre a da socoteală și a lua parte la adunarea generală, această comisiune încă a constatat, că cu Socaciu și Ungureanu nu erau decât circa 50—60 delegați.

Prin trimiterea acestei delegațiune

către Socaciu noi am dat dovadă, că dorim pacea și bună înțelegere în poporul Domnului și nu dorim deloc ruptură în popor. Socaciu însă a rămas încăpăținat ca totdeauna și a refuzat categoric să se înapoieze la locul datoriei sale și să răspundă în fața poporului la acuzațiunile și invinuirile ce se aduc conducătorilor dela Uniune și Comunitate Arad. Ori dacă orice încercare de împăciuire a fost zădărnicită de incapaținarea lui Socaciu și Ungureanu și de teama lor de a se prezinta în fața poporului, atunci frații vor judeca cu dreptate și obiectivitate: cine sunt vinovați de faptul, că drumurile noastre la congresul din Timișoara s'au despărțit. Vinovați de acest fapt nu pot să fie decât aceia, cari *au fugit dela socoteală și nu au avut curajul să se întoarcă și să dea față cu poporul*.

Drumurile noastre au acea zi s'au despărțit. Până atunci am căutat să nu dăm publicității păcatele acestor conducători, azi însă, după ce am epuizat toate căile păcii, ni se impune datoria sfântă să *curățim biserică Domnului de toate elementele păcătoase*. De azi începând, fără nici o cruțare, îi vom prezinta poporului păcătoși așa cum sunt, ca poporul să-i cunoască și să-i trateze după cum merită.

Poporul baptist trebuie să cunoască câte încercări de împăciuire s-au făcut până la congresul din Timișoara, cari toate însă au fost zădărnice din cauza incapaținării lui Socaciu și Ungureanu

În ziua de 7 Septembrie a. c. fr. Dr. Simonca a vorbit pentru ultima dată cu Socaciu și Ungureanu. I-a invitat să se retragă dela conducere că numai astfel se poate evita discuțiunea în public a învinuirilor grave adusă lui Ungureanu.

Dr. Simonca i-a pus în vedere lui Ungureanu, că este acuzat la Parchetul din Arad de cele mai grave crime ca *furt, fals, sustracțiune, înșelăciune, gestiune frauduloasă etc.*

Dr. Simonca i-a pus în vedere, că dacă Ungureanu își iubește poporul trebuie să se retragă și să nu dea prilej dușmanilor nostri din afară, că pentru aceste crime grave, atribuite lui personal, să atace bisericile baptiste. Dacă Ungureanu se crede nevinovat față de aceste grave acuzațiuni, să și dovedească nevinovăția în fața instanțelor judecătorești și dacă va reuși să obțină sentință de achitare, poporul va ști să-i dea satisfacția cuvenită, până atunci însă să se retragă și să ne scape de loviturile dușmanilor îndreptate poporului nostru pentru faptele personale alui Ungureanu.

Socaciu și Ungureanu au refuzat categoric să se retragă. Ei contau pe defectele omenești alui Ionescu pe care într'adevăr au reușit să-l determine pentru o declarație de desvinovățire pe seama lui Ungureanu.

Acest Ionescu chiar la această conferință împărția un raport amănunțit despre păcatele lui Ungureanu și tot în aceea zi dă o declarație în care arată nevinovăția lui Ungureanu. Membrii comitetului aveau deci un

raport motivat și o altă declarație a lui Ionescu, cari 2 acte se băteau cap în cap și totuși nu au avut atâta inteligență și înțelepciune să vadă, că *numai unul dintre aceste 2 acte poate conține adevărul, iar celelalt conține minciuni.* Ei erau deci datori să examineze: care dintre aceste 2 acte conține adevărul sau să le înlăture pe ambele și să judece pe baza altor dovezi asupra vinovăției lui Ungureanu. Comitetul însă fiind compus din prietenii lui Socaciu și Ungureanu, au primit ca binevenit actul lui Ionescu în desvinovățirea lui Ungureanu. Că Ionescu — după eliberarea actului de nevinovăție — nu a avut curagiul să se mai prezinte în public ci a stat ascuns în locuința lui fr. Ciorba, era dovadă suficientă pentru că oricare om cu capsă înțelege, că această din urmă declarațiune de nevinovăție este dată din complesanță, pentru a salva pe Ungureanu, dar *conținutul declarațiunii nu corespunde cu adevărul.*

Noi cunoaștem felul cum Ungureanu la obținut acest act dela Ionescu căruia i-a promis că, imediat după conferință, va merge la București, va achita datoriile revistei „Farul Mântuirii” și astfel îl va scăpa pe Ionescu de creditorii nerăbdători cari zilnic îl urmăresc pentru aceste datorii.

Dealtcum am aflat ulterior, că acest Ionescu — pe care Ungureanu îl prezintă ca pe un bun frate și om cinstit — este un *mincinos, bețiv, și curvar*, fapt pe care îl vom putea

În această scrisoare Ungureanu recunoaște, că din suma de 60.000 lei, preluată dela fr. Adorian, din Edilul Văleni, a dat Seminaristilor prin fr. Socaciu suma de 12.000 lei, iar restul — *nu știe cum i-a spusat* . . . Totatunci îndrumă pe Ionescu să integreze această sumă de 60.000 lei ca luată dela dânsul cu titlu de împrumut deci să facă o înregistrare *contrară cu adevăr* adică o înregistrare *falsă*.

Ungureanu recunoaște, că din acești bani a cheltuit pentru calendare totuși îndeamnă pe Ionescu să facă un fals în registre ca să nu se poată constata, că Ungureanu a cheltuit banii pentru calendare, întreprindere particulară a lui. În fine îndrumă pe Ionescu să spună iarăși o *minciună* și anume că fondul de Edil este în regulă dacă l-ar întreba Dr. Gill.

Dacă mâinile lui Ungureanu ar fi curate de această sumă de 60.000 lei, nu ar instrui pe Ionescu să facă un fals în registre. Nu l-ar asigura, că nu i se va întâmpla nimic și nu l-ar îndemna să spună neadâvăr când va fi întrebat de Dr. Gill. Toate aceste fac dovadă de vinovăția lui Ungureanu, care — conform cercetărilor făcute de controlul Neța — încă în luna Octombrie 1930 a preluat acești bani dela fr. Adorian și nu i-a vărsat la fondul de Edil, nu i-a înregistrat timp de un an *ci i-a cheltuit* . . . și abia *după un an, în Octombrie 1931* — când anume a fost descoperit de controlorul Neța — atunci îi vine în minte, că banii ridicajii *cu un an înainte* dela fr.

Adorian nu sunt înregistrați nicăiri și fiindcă nu știa să dea seamă de acești bani cheltuiți, caută să scape prin fals și cu ajutorul lui Ionescu de consecințele acestei gestiune frauduloasă . . .

Lucrul curat nu trebuie ascuns. Dece totuși Ungureanu roagă pe Ionescu, că această scrisoare să o păstreze în arhiva *secretă*, dacă nu pentru motivul, că a cheltuit banii și nu poate da socoteală? . . .

Iată unul dintre multele păcate alui Ungureanu. Iată motivul pentru care a fugit dela socoteală. Vom continua în numărul următor. Acest act a fost cetit în fața poporului și poporul a înțeles dreptatea noastră, a dat vot de blamă conducătorilor vechi ai Uniunii, le-a revocat mandatul și a procedat la alegerea unui nou comitet alegând în calitate de președinte pe fr. C. Adorian, vicepreședinte fr. Teodor Luguzan din Buteni, secretar gen. fr. Lucașa Sezonov, controlor fr. Dr. Simonca, bibliotecar fr. Pavel Boșorogan din Alba-Iulia, tutor orfanal fr. P. Balc iar ca membrii: fr. A. Pașcu, M. Vicaș și Ilie Mârza. Alegerile s-au făcut cu unanimitatea voturilor. În fine s-a ales o comisie de cenzor, conform art. 11 al statului, în persoana fr. Cristea Gligor, Sava Nicolae și Bălc Ioan.

Conferința a hotărât, că Comitetul să procedeze la preluarea arhivei dela conducătorii concediați, cărându-le socoteală despre toate fondurile administrate. Se va face.

dovedi în fața instanțelor dacă vom fi trași la răspundere pentru această afirmațiune . . . Ca atare nu este persoană potrivită să elibereze acte de nevinovăție pe seama păcătosului Ungureanu.

Poporul baptist trebuie să cunoască, că acuzațiunile grave aduse lui Un-

gureanu nu sunt întemeiate numai pe denunțul lui Ionescu către Parchet sau pe raportul lui Ionescu distribuit la conferință, ci este întemeiat pe scrisoarea din 17 Octomvrie 1931 pe care o reproducem aici din cuvânt în cuvânt :

Curtici, la 17 Oct. 1931.

Strict confidențial personal.

Dragă Jonescule,

Scrisoarei tale din 14 l. c. răspund următoarele :

Astăzi am sosit acasă cu ajutorul Domnului depe la Toplița-Cluj etc. In gara Arad am avut întâlnire cu Neța, Fonața, Cocuș și Pașcu și ei mi-au spus totul cele referitoare la Edilul dela Valeni. Eu am refuzat să stau de vorbă cu Neța, mai ales că el nu este controlor astăzi, iar celorlalți le-am comunicat că acest fond este în regulă și polițele sunt la tine.

Tu vei căuta la tine in sertar și paremi-se in casada ta de bani ai tu polițele dela Văleni, eu nu ți le-am luat ci le-am lăsat la tine. Caută și le vei găsi.

Neța știe toate aceste dela Fonața care i-a arătat edilul înainte de avea noi cu el ciocnirile. Știu că el caută să ne facă rău împreuna cu Slev et. comp. dar Domnul va zădărnici planurile lor viclene, căci noi nu am instrăinat nici un ban din nici un fond așa că nu am teamă de ei. Tu te rog să nu mai stai cu ei de vorbă in nici o chestiune oficială nici cu Neța și nici cu Stev sau altcareva din tabăra lor.

Acuma in ce privește banii primiți dela fr. Adorian din edilul Văleni, după notele pe cari eu le-am, el a achitat în total suma de lei 54.000 (cincizecișipatrumii) și acestia toți in București, iar după scrisoarea ta reiese că ți-a mai dat ție 6000 (șasemii) lei, așa că total face 60.000 lei. *Eu nu mai știu cum am procedat cu ei* căci era tocmai in zilele când aveam marele năcaz cu Seminarul, dar cred tot ceace scrii tu și incurând voi veni la București pentru a aranja cu acest fond. Eu știu că tu ai cont bun despre toate și sunt sigur că banii s-au spesat așa cum tu arăți. In fondul de Edil sunt și bani de ai Uniunei și nu sunt toți ai fraților Americani așa

că nu prezintă pentru noi nici un pericol din nici un punct de vedere. Dar pentru a putea arăta o situație clară când eu vin la București uite ce propun eu să faci: Eu am dela tine scrisoarea prin care îmi ceri să folosești din acest fond pentru trebuințele biroului și eu ți-am aprobat 15.000 lei. Acuma uite ce este. Din acei bani eu am dat pentru Seminaristi prin fr. Socaci suma de 12.000 lei iar restul sigur nu știu momentan cum i-am spesat, și acuma nu am timp să-mi caut dosarul respectiv căci mă grăbesc a-ți răspunde pentru a nu fi supărat și eu te rog acuma ca tu să înregistrezi ca imprumutați de tine suma de lei 60.000 (șasezecimii) spesați pentru trebuințele biroului și mie îmi răspunde imediat ca să știu că ai procedat astfel. Când eu vin la București vom aranja cu acest fond. Aceasta să o faci nu pentru Neța și Slev cărora nu ești dator să le dai socoteală ci pentru o eventuală cercetare ce ași face eu cu fr. Socaciu pentru spulbirea afirmațiunilor mincinoase a oamenilor acești răi cari nu se rușinează să mințească că noi uâncăm banii.

Eu te asigur că nu ți-se va întâmpla nimic căci eu am dreptul să-ți dau cu imprumut bani pentru reviste din orice fond dacă nevoile cere aceasta, nu a-și dori însă să știe că din acești bani am dat pentru calendar etc. de ocea te rog să-i înregistrezi ca imprumutați pentru reviste și eu în curând vin la București și vom regula totul.

La Paris cred că nu voi merge decât în luna viitoare căci doresc să isprăvesc întâi cu toate relele ce avem în popor și astfel sper că după câteva zile să vin la București și vom regula totul cu voia Domnului.

În caz că te-ar chestiona dr. Gill în privința acestui fond să-i comunică că totul este în regulă și că eu voi veni încurând la București și voi aduce cu mine dosarul întreg al Fondului pentru a isprăvi odată pentru totdeauna cu acești bani.

Să-mi răspunzi imediat dacă te-ai conformat întocmai acestei scrisori, căci eu sunt acasă până primesc răspunsul tău, răspunde mi pe o cartă postală numai atât: Primit și executat întocmai.

Apoi mai răspunde-mi ce mai zice dr. Gill? Ajutorul misionar l-ați expedit? Dar fr. Adorian se bucură de pace? Ați început lista semnăturilor pentru acțiunea noastră în cauza libertății? Scriemi ce e mai nou.

Complimente familiei tale din partea mea și a familiei mele.
Cu dragoste al tău în Christos, fr. UNGUREANU
N. B. Dela fr. Adorean eu nu am primit nici un ban.

Prezența scrisoare s-o pastrezi la actele strict confidențiale.

de fond am arătat personalitatea lui Ungureanu, care a cheltuit banii fraților, nu ne miră de loc această calomnie, nefiind prima mi ciu: ă răspândită de el în popor.

Orfelinatul Oradea

Cu prilejul congresului studenților universitari bapțiști din România fr. C. Adorian a avut plăcerea să fotografieze pe orfanii bapțiști, rămași fără tală și fără mamă în grijea fraților. Acești orfani — a căror fotografie o vedeți — sunt întreținuți în orfelinatul nostru din Oradea.

Nimic nu poate fi mai plăcut în ochii Părintelui ceresc decât a purta grijea acestor mici nevinovați, lipsiți de dragostea călduroasă a părinților trupești. Cine acestor mici va da o bucată de pâine, un păhar de apă și o mică haină pentru a fi apărați de gerul iernei, o face aceasta ca și când ar face față de Mântuitorul nostru Isus Hristos.

„Religiunea curală și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în năcuzurile lor ... așa ne învață apostolul Jacov (Cap. I. v. 27).

Această învățătură a apostolului a îndemnat pe frații și surorile aparținând Comunității română din Oradea să înființeze orfelinatul, unde azi sunt îngrijiți 6 orfani. În curând vom mai primi 3 orfani dela Comunitatea Alba-Iulia.

Cunoaștem prea bine criza economică de care sunt frământați frații nostri dela țară, totuși facem apel călduros către toate bisericile baptiste și către toți frații și surorile din țară să se gândească la acești orfani și să grăbească cu contribuțiunea (donațiunile) lor, cu care înțeleg să răspundă la cuvintele Apostolului venind în ajutorul acestor orfani.

Donațiunile în bani sau alimente vor fi trimise pe adresa: Herla Balc Oradea, str. Simeon Bărnuțiu 27.

A apărut **Bisericile Nou-Testamentale**

O carte cu aproape 100 de dr. E. Gill de pagini. Iată unele din capitolele:

Vorbirea în limbi, Legătura dintre biserică și Stat, Autonomia locală, Misiunea Bisericilor etc.

Costă numai 15—1 lei

Se poate comanda la: Ioan Cocuț Ared Str. Fabricice 18 și la redacția noastră.